

Á NAM TRẦN TUẤN KHẢI

Tôi can cô lái đò đêm
Ngung chèo kéo nát mảnh trăng in giữa giòng

THƠ XUỐNG

Khuyên Cô Lái Đò

Cô lái đò ơi nhẹ mái chèo
Để vầng trăng bạc mái trong veo
Dừng chao mặt nước tan hồn mộng
Chờ quây giòng sông vỡ cánh bèo
Gió thuận mưa hòa mây bớt ủ
Trời thanh bể lặng nước ngừng reo
Ánh minh chiếu sáng soi muôn nẻo
Cho cảnh với đời đỡ khúc eo

□ Liên Huê

KẾT BẠN TRĂM NĂM

□ Chị Nguyễn Hữu Tuấn

Thuyền neo đậu bến buổi bình minh.
Kết chừ trăm năm đẹp ý mình
Yêu điệu em vừa trang thực nữ
Ung dung anh vẫn dáng thư sinh
Ông tơ sao khéo xe duyên thắm
Bà nguyệt khen cho lựa mối tình
Thiếp chổng chằng chèo chung bến tốt
Đàn con nên phận đẹp an vinh.

Kỷ Niệm Bốn Mươi Năm Thành Hôn

□ Chị Nguyễn Hữu Tuấn

Thời gian tính đót bốn mươi xuân
Sự nghiệp mờ tan đã mấy lần
Nồi nước vui đầy, cơn nắng hạ
Tình nhà êm dịu, lúc thu phân